

dosarul nr.2ra-1793/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (N. Arabadjî)  
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu)

## ÎNCHEIERE

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

### Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul  
Judecătorii

Valeriu Doagă  
Tamara Chișca-Doneva  
Svetlana Filincova

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina”, Mițul Alexandru și Mițul Marina, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la obligarea de a prezenta probele, recunoașterea datoriei, încasarea prejudiciului material, dobânzii de refinanțare, dobânzii de întârziere, venitului ratat și prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina” și s-a menținut hotărârea din 19 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

#### c o n s t a t ă:

La 01 septembrie 2016, Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina” (denumirea prescurtată ÎI „Cerempei Marina”) a depus cerere de chemare în judecată prin care a solicitat obligarea Serviciului Fiscal de Stat de a prezenta probele, recunoașterea faptelor că Bugetul Național Public are datorie față de ÎI „Cerempei Marina” în sumă de 10 968 de lei, încasarea de la Bugetul Național Public prin intermediul Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău, a prejudiciului material, inclusiv datoria în sumă de 10 968 de lei, dobânda de refinanțare, dobânda de întârziere, venitului ratat și încasarea prejudiciului moral în echivalent bănesc de 1 500 000,00 lei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că respectând prevederile Codului fiscal, a transferat în luna decembrie 2013 suma de 10 968 de lei cu titlu de avansare a impozitului de pe venit pentru anul 2014, care al treilea an, nu se restituie de la Bugetul Național Public de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău.

A notat că activitatea ÎI „Cerempei Marina” a fost blocată în baza unui denunț calomnios depus de ÎI „Astrahan Lilia”. Ca rezultat al nerespectării dreptului de contribuabil, Bugetul Național Public se folosește de suma în mărime de 10 968 de

lei care sunt proprietatea privată a reclamantei, astfel, aducând contribuabilului pierderi materiale, prin dobânda de refinanțare, dobânda de întârziere, venitului ratat în mărime de: 61091,76 de lei (10968 x 17,4% x 32 luni), 41678,40 de lei (10 468 de lei x 12,5% x 476 zile) și 53743,20 de lei (10968 lei x 15 % x 32 luni).

La fel, a menționat că Direcția Administrare Fiscală sectorul Rîșcani a recunoscut datoria în mărime de 10968 de lei, însă nu a restituit-o, motiv pentru care solicită admiterea integrală a acțiunii (f.d.2-5).

Prin hotărârea din 19 decembrie 2017 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată înaintată de ÎI „Cerempei Marina” a fost respinsă, ca neîntemeiată (f.d. 128, 142-145).

În susținerea soluției sale, prima instanță a reținut că cerințele reclamantei, cu privire la recunoașterea faptelor că Bugetul Național Public are datorie față de ÎI „Cerempei Marina” în sumă de 10968 de lei, precum și încasarea de la Bugetul Național Public prin intermediul Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a prejudiciului material, sunt neîntemeiate, or în temeiul legislației în vigoare, suma plătită în plus de către contribuabil, nu poate fi restituită dacă contribuabilul este restanțier.

Totodată, instanța a conchis că cerința reclamantei cu privire la obligarea pârâtului de a prezenta probe de care nu dispune reclamanta din motiv că le-a anexat în original la alte cereri de chemare în judecată, nu este o cerere de natură civilă, ci constituie, prin interesul ei, o cerere în baza prevederilor legislației procesuale civile care urmează a fi adresată la examinarea unei cauze concrete, motiv pentru care, cerința nu urmează a fi judecată în procedură civilă.

Neîntemeiată, a fost considerată și cerința cu privire la recunoașterea faptelor că Bugetul Național Public are datorie față de reclamantă și încasarea de la Bugetul Național Public prin intermediul Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, a prejudiciului material, or reieșind din prevederile Regulamentului privind stingerea obligației fiscale prin compensare și/sau restituirea mijloacelor bănești, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.235 din 19 aprilie 2017, restituirea se face cu condiția că contribuabilul nu are restanțe față de bugetul public național, în cazul în care contribuabilul are obligații față de buget, se asigură în mod prioritar stingerea acestora, însă contribuabilul ÎI „Cerempei Marina” are obligații fiscale neonorate, și anume amendă în mărime de 50 000 de lei, aplicată prin decizia șefului adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, nr.328/2/8 din 30 decembrie 2015.

La fel, prima instanță a reținut ca fiind neîntemeiată cerința privind recunoașterea faptului că prin actul administrativ din 05 martie 2015, Serviciul Fiscal de Stat a blocat activitatea de întreprinzător al ÎI „Cerempei Marina” încălcându-i dreptul la muncă, or, prin hotărârea din 27 noiembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, rămasă irevocabilă, instanțele de judecată s-au expus asupra legalității actului administrativ și au dat apreciere legalității acțiunilor autorității fiscale ce ține de legalitatea suspendării operațiunilor la conturile bancare ale reclamantei (f.d.69-72, 73-75,76-80, 81-85).

Referitor la alte cerințe invocate în acțiune, prima instanță le-a considerat neîntemeiate, or sunt cerințe subsecvente.

Prin decizia din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către ÎI „Cerempei Marina” și s-a menținut hotărârea din 19 decembrie 2017 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău.

Considerând neîntemeiată decizia instanței de apel, ÎI „Cerempei Marina”, Mițul Alexandru și Mițul Marina, au declarat recurs, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurenta consideră că soluția instanței de apel este neîntemeiată, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

Prin referința depusă la 23 august 2018, Serviciul Fiscal de Stat a menționat că recursul înaintat de ÎI „Cerempei Marina”, Mițul Alexandru și Mițul Marina, conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au constituit obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare, temei din care a solicitat a fi considerat inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronate în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b<sup>1</sup>) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în

care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurenților precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenții nu au invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol Completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurenții au avut posibilitatea de a fi auziți de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care au avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurenților le-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auziți combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina”, Mițul Alexandru și Mițul Marina, în cauza civilă intentată la

cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Individuală „Cerempei Marina” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la obligarea de a prezenta probele, recunoașterea datoriei, încasarea prejudiciului material, dobânzii de refinanțare, dobânzii de întârziere, venitului ratat și prejudiciului moral, împotriva deciziei din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Svetlana Filincova